

عنوان مقاله:

تبیین نسبت نظام فضایی و نشانه ای در رویدادپذیری فضاهای بزرگ مقیاس (مطالعه موردی: راسته سبزه میدان و بازار مسگرها در بازار بزرگ تهران)

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 20، شماره 120 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

هانیه سادات افتخاری - گروه معماری، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد امارات متحده عربی، دبی، امارات متحده عربی.

کاوه بذرافکن - گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.

هما ایرانی بهبهانی - گروه محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

چکیده بیان مسئله: در سنت پژوهش های بینارشته ای معماری و علوم انسانی از دهه ۸۰ میلادی به این سو، رابطه و هم کنش انسان و فضا، اغلب در گستره علوم رفتاری مطالعه شده است. در این پژوهش با بهره گیری از حوزه علوم شناختی، این هم کنش انسان و فضا مبتنی بر جنبه های شناختی، ذهن و حافظه در تجربه فضایی مطالعه شده است تا نشان دهد رویدادپذیری فضا در کنار مولفه های دیگر، به حافظه بخشی و شناختی انسان وابسته است. هدف پژوهش: مقصود این مقاله، تعیین نسبت کیفی نقش حافظه بخشی در رویدادپذیری فضاهای بزرگ مقیاس از طریق مقایسه نظام های فضایی و نشانه های نمادین و تصویری است. روش پژوهش: این جستار با بهره گیری از روش های کیفی، توصیفی و عمل نگر، از طریق پیمایش و نگاشت رفتار در فضا، تلاش می کند تا رویدادپذیری در فضا را به ثبت فضا در حافظه فعال پیوند زند. برداشت ها به صورت میدانی، از طریق مشاهده مستقیم و تفسیر داده ها برای نگاشت رویدادهای فضایی در دو راسته از بازار بزرگ تهران انجام شده است. نتیجه گیری: دستاورد این پژوهش نشان می دهد که دو نظام فضایی و نشانه ای، سهم گذاری و اثرگذاری متفاوتی در حافظه فعال و رویدادپذیری فضا دارند. نظام فضایی به صورت درون زا، مستقیم، بی واسطه و از طریق ادراک و تجربه فضایی، زمینه رویدادپذیری را پیش می برد؛ و نظام نشانه ای از طریق ثبت و بازخوانی، به صورت غیرمستقیم و با واسطه، تشخیص اجزای فضایی با اثرگذاری در حافظه بخشی انسان را فراهم می کند.

کلمات کلیدی:

معماری، فضاپژوهی، علوم شناختی، حافظه بخشی، نگاشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1664561>

